

Cântări în noapte

Cântări în noapte

„Noaptea îi voi cânta!" (Psalmul 42.8)

Biruința cea mai însemnată a fost adesea câștigată când ne temeam cel mai mult de înfrângere; cele mai frumoase cântece au fost deseori cele din zilele grele, în care nu-L aveam decât pe Dumnezeu ca adăpost. Simt foarte adânc durerea despărțirilor, dar în Duhul totul merge bine. Domnul Isus Hristos este legătura pe care nici o depărtare n-o poate rupe; fără ea, nici o prezență a celor pe care îi iubim nu poate să ni-i facă apropiați.

El ne desparte în multe feluri de această lume, astfel ca noi să ne alipim de Domnul Hristos, Mântuitorul nostru slăvit, pentru care ne-a creat din nou.

Mînia lui Dumnezeu este totdeauna mai bună decât a omului; asprimea aparentă a lui Dumnezeu prețuiește mai mult decât favoarea lumii. Resortul care o face să se miște este totdeauna DRAGOSTEA, o dragoste condusă de o înțelepciune a cărei desăvârșire o vom înțelege în curînd.

El face ca ai Săi să simtă că sprijinul Său prețuiește mai mult decât toată agitația lumii.

Sufletul are nevoie în toate zilele de odihna pe care o dă sîngele Domnului Isus Hristos.

Vasele sfărâmate valorează mai mult decât vasele întregi, pentru a arăta puterea nețărmurită și harul bogat al Domnului Isus Hristos.

Mîna Sa bună este asupra noastră într-un fel cu totul deosebit în împrejurările dureroase. N-a socotit că este necesar să ne dea o descriere amănunțită a belșugului lui Iov, dar Duhul Sfînt al lui Dumnezeu ne istorisește în amănunt tot ceea ce a avut loc în timpul încercărilor lui. Așa era necesar și această istorisire va folosi copiilor lui Dumnezeu pînă la sfârșitul veacurilor. Acolo vom putea vedea lucrarea Dumnezeului nostru. El să ne dea o deplină încredere în El!

Creștinismul a fost semănat în lacrimile Fiului lui Dumnezeu; este rodul muncii sufletului Său, pe care îl va vedea în ziua slavei (Isaia 53.11). De altfel, în orice lucrare (să ne facem bine socoteala!), dacă dorim să avem o binecuvîntare reală, trebuie să suferim din partea opoziției lumii, ba mai mult, în biserică vom simți și mai dureros tristețea pricinuită de starea ei de ruină și de nedesăvîrșirea mărturiei acelora pe care ne-ar place să-i vedem arătîndu-L din plin pe Domnul Hristos.

Evident, firea dă înapoi în fața suferinței; cu toate acestea, dacă o întîmpinăm cu Dumnezeu, puterea și bucuria ne umplu sufletele. În micile greutăți pe care le-am străbătut, am constatat că așteptarea suferinței era mai penibilă decât însăși încercarea. Cînd o străbăteam, eram calm și în pace, în loc să fiu agitat ca atunci cînd o așteptam. Înainte ca ea să vă atingă, dacă ea vă amenință, vă gîndiți la ea, în timp ce, trecînd prin ea, vă îndreptați ochii nu asupra ei, ci asupra Domnului.

Dacă lucrarea necesară poate să se împlinească în noi fără suferință, Dumnezeu nu ne-o va trimite. Dragostea Lui prețuiește infinit mai mult decât voința noastră. Incredetți-vă în El! Dacă El lovește, fiți siguri că El vă va da mai mult decât v-a luat.

Pierderea unei mame este totdeauna imensă. Nimeni altcineva decât mama nu poate să fie o mamă, dar Dumnezeu poate să fie totul pentru noi și față de noi, în toate greutățile noastre. Să ne încredem în El cu adevărat și întodeauna!